

NICOLAI
REVSNERI
IVRISCONSULTI
Disputationum Iuris Ciuilis

Authoris dam
nati, opus cum
expurgat. per
missum —

Libri III.

Quibus summa, & quasi medulla continetur totius Iurisprud-
entiae Iustinianeæ, quatuor Libris Institu-
tionum comprehensa.

EIVSDEM POLITICARVM DISPU-
tationum, Liber I.

IEREMIAE REVSNERI LEORINI OPERA, Authoris damnata
& studio in ordinem digesti, & in lucem editi, expedita permitta.

Esta conforme al expurg.
de 1640 por comision del
s. o. off. .

+ fran^c Maldonado

Num. A cap. 8.

Num. A

ARGENTORATI.
Excudebat Nicolaus VVyrost.
M. D. LXXXIX.

CORDE SOR. IESU SALMI EX DONO REGUM.

AD ILLVSTRISSIMVM
PRINCIPEM, D. PHILIPPVM LVDO-

VICVM, COM. PALATINVM RHENI,
Ducem Boiariæ, Com. Veldentianum,
& Sponhæmum,

HIEREMIAE REVSNERI LEORINI
Præfatio.

Summus ille orator, & pater eloquentiæ Isocrates, Nicocli Cypri regi, de regno præcipiens; inter alia præclarè, & sapienter docet illud. ut quantum princeps alios superet dignitate: tantum etiam ijs antecedat prudentia. Nihil enim, secundum Deum, prudentia est diuinius: nihil Reipub. salutarius: nihil principe viro dignius. Estq; hæc virtus reliquarum virtutum omnium dux quædam, & moderatrix: quæ prescribit, quid faciendum sit, & quid omittendum: quæq; cautoribus semper vtitur consilijs: & in posterum prouidet: omniq; ratione prospæctior est. Quam comitatur priuata, & publica felicitas: & fiducia, ac securitas principis: & benevolentia, amorq; ciuium: tum memoria posteritatis, laus, gloria, admiratio. Cui equidem adipiscendæ meritò operam dare debent principes, & ij, quibus commissa est Respublica: modò imperium habere bonum, & fortunatum velint. Nam, ut Pythagoricus ille dixit, sine prudentia neq; rex, neque princeps quisquam esse idoneus potest. Quid enim sine hac virtute, eis regnum habeat amplissimum, optima

NICOLAI REVSNERI
IVRISCONSVLTI, DISPV TATIO.
num Iuris Ciuilis

LIBER PRIMVS.

Prima disputatio.

DE IVRISPRVDENTIAE DIGNITATE,
& præstantia.

POSITIO I.

Espublica duabus potissimum rebus contineatur: Pictate nimirum, & Iustitia.

II.

Pietas religionis præceptis: Iustitia iuris arte traditur, quæ Iurisprudentia nominatur: vtraque vero coniuncta ciuitates efficit florentes, ac beatas.

III.

Quanquā vix vlo modo à religionis cōmercio, & societate excludi posse videtur Iurisprudentia: quippe ex qua ortum trahit suum: & cuius est quædam veluti propugnatrix, atque defensrix.

IV.

Nam & religionis, earumque reram, quæ ad religionem tuendam pertinent, cognitio, scientiaque prima pars esse putatur Iurisprudentiæ: & fons omnis publici, priuatique iuris sunt, non tam Decemuirales illæ, quam Mosaicæ tabulæ: in quibus Decem Edicti Perpetui verba notata sunt manu diuina: ad quæ, ceu ad Lydium lapidem Omnia in vniuerso iure reuocari omnino debent.

V.

Ex quo præclarè Vlpianus definit Iurisprudentiam, rerum diuinarum, atque humanarum notitiam: iusti atque iniusti scientiam.

A

NICOLAI REVSNERI
Jurisconsulti Politicarum disputa-
tionum Lib. I.

ARGENTORATI

Excudebat Nicolaus Vvyriot.

M. D. LXXIX.

NICOLAI REVSNERI
IVRISCONSULTI POLITICARVM
disputationum
LIBER PRIMVS.

Prima disputatio.

METHODVS VNIVERSAE DOCTRINÆ
moralis summaria, & compendiosa.

POSITIO I.

Thicæ est ars, securatio benè vivendi.

II.

Sic dicta à πολιτείᾳ, id est, à moribus:
quod vitam, & mores hominis informet.

III.

Partes eius, Moralis, Civilis, & Domestica, Quarum
prima homines priuatos, altera bonos ciues, tertia bonos
patres familiâs informat, atque instituit.

III.

Officium eius est, mores hominum recte informare ad
benè beateque viuendum.

V.

Finis, benè beateque viuere.

VI.

Consistit autem benè beateque viuendi ratio in scien-
tia bonorum & malorum.

VII.

Bonum est, quod ab omnibus exspectatur: & quoquo
modo ad naturæ statum, & incolumentem conducit.

VIII.

Malum, quod naturæ inimicum, & noxiū est.